

חניך חדש

בתוך: איך לאהוב ילד – פנימייה

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך א', עמ' 119-120
תרגום: אורי אורלב

גזזת את שְׁעָרוֹתַי, את צַפְרָנָיו, רַחֲצָתָ אוֹתוֹ, הִחַלְפָתָ אֶת בְּגָדָיו – וְכָבֵר
הוא דוֹמָה לְכֻלָּם.

כָּבֵר יוֹדֵעַ אֶפְלוֹ לְקוֹד קִדָּה, לא אוֹמֵר "רוֹצֶה" אֶלָּא "בְּבִקְשָׁה"; זֶר אִם
יִפְנֵס, הוא יוֹדֵעַ שְׁצָרִיךְ לְבָרְכוֹ לְשָׁלוֹם. בְּחִגִּיגָה יִדְקֵלֵם שִׁיר קֶצֶר; יִגְבֵּב
נְעָלִים מְרֻפְשׁוֹת; לא יִרְקַע עַל הַרְצָפָה; יִקְנִחַ אֶת הָאֵף בְּמִמְחָטָה.

אֵל תִּשְׁלַח אֶת עֲצָמָךְ שְׁמַחְקֶתָ אֶצְלוֹ זְכָרוֹנוֹת אֶפְלִים, הַשְׁפָּעוֹת רְעוֹת,
נְסִיווֹנוֹת כּוֹאֲבִים. אוֹתָם יִלְדִים נְקִיִּים, לְבוּשִׁים בְּגָדִים נְקִיִּים, יִשְׁאָרוּ זְמוֹן
רַב מְעוֹכִים, דְּוויִים, דְּהוֹיִים – יֵשׁ פְּצָעִים מְזֻהָמִים שְׁצָרִיךְ לְטַפֵּל בָּהֶם
בְּסִבְלָנוֹת בְּמִשְׁךְ חֲדָשִׁים, וְגַם אִזּוֹ יוֹתִירוּ צְלָקוֹת, הַעֲלוּלוֹת לְשׁוֹב וּלְהַעֲלוֹת
מְרָסָה.

פְּנִימִית יְתוּמִים היא קְלִינִיקָה, שֶׁם תִּפְגֹּשׁ אֶת כָּל לְקוֹיֵי הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ, בְּצַד
מַעְרָכַת חֲסוּנִית חֲלָשָׁה, כְּאִשֶּׁר תּוֹרְשָׁה חוֹלָה מְפָרִיעָה וּמַעֲכָבֶת אֶת תְּהִלָּתָךְ
הַהִבְרָאָה. וְאִם הַפְּנִימִיָּה לא תִּהְיֶה לְבִית־הַחֲלָמָה מוֹסְרִי, אוֹרְבַת סַפְנָה
שְׁתִּהְיֶה לְמוֹקֵד שֶׁל מַגְפָּה.

סִגְרָתָ אֶת דְּלִתוֹת הַפְּנִימִיָּה עַל כָּל הַבְּרִיחִים, אֲבָל לא יַעֲלֶה בְּיָדְךָ לַעֲצֹר
בְּעַד חֲדִירָתָם שֶׁל לַחֲשֵׁי הַרְחוֹב הַרְעִים, שֶׁל קוֹלוֹת לא מְסַנְּגִים וְאִכְזָרִיִּים,
שֶׁלא יִהְיֶה אוֹתָם שְׁנוֹן שֶׁל הַטְּפוֹת מוֹסֵר. הַמְּחַנֵּךְ יָכוֹל לְהַשְׁפִּיל אֶת עֵינָיו
וּלְהַעֲמִיד פְּנִים כְּלא יוֹדֵעַ, אֲבָל הַיִּלְדִים יִדְעוּ בְּשִׁמְץ זָדוֹן עַל אַחַת כְּמָה
וְכָמָה.

